

- 1 اینک بنده من که او را دستگیری نمودم و برگزیده من که جانم از او خشنود است، من روح خود را بر او می‌نهم تا انصاف را برای اُمّت‌ها صادر سازد.
- 2 او فریاد نخواهد زد و آواز خود را بلند نخواهد نمود و آن را در کوچه‌ها نخواهد شنواید.
- 3 نی خرد شده را نخواهد شکست و فتیله ضعیف را خاموش نخواهد ساخت تا عدالت را به راستی صادر گرداند.
- 4 او ضعیف نخواهد گردید و منکسر نخواهد شد تا انصاف را بر زمین قرار دهد و جزیره‌ها منتظر شریعت او باشند.
- 5 خدا یهوه که آسمانها را آفرید و آنها را پهن کرد و زمین و نتایج آن را گسترانید و نفس را به قومی که در آن باشند و روح را بر آنانی که در آن سالکند می‌دهد، چنین می‌گوید:
- 6 «من که یهوه هستم تو را به عدالت خوانده‌ام و دست تو را گرفته، تو را نگاه خواهم داشت و تو را عهد قوم و نور اُمّت‌ها خواهم گردانید.
- 7 تا چشمان کوران را بگشایی و اسیران را از زندان و نشینندگان در ظلمت را از محبس بیرون آوری.
- 8 من یهوه هستم و اسم من همین است. و جلال خود را به کسی دیگر و ستایش خویش را به بتهای تراشیده نخواهم داد.
- 9 اینک وقایع نخستین واقع شد و من از چیزهای نو اعلام می‌کنم و قبل از آنکه بوجود آید شما را از آنها خبر می‌دهم.»
- 10 ای شما که به دریا فرود می‌روید، و ای آنچه در آن است! ای جزیره‌ها و ساکنان آنها سرود نو را به خداوند و ستایش وی را از اقصای زمین بسرایید!
- 11 صحرا و شهرهایش و قریه‌هایی که اهل قیدار در آنها ساکن باشند آواز خود را بلند نمایند و ساکنان سالع ترّثم نموده، از قله کوهها نعره زنند!
- 12 برای خداوند جلال را توصیف نمایند و تسبیح او را در جزیره‌ها بخوانند!
- 13 خداوند مثل جبار بیرون می‌آید و مانند مرد جنگی غیرت خویش را برمی‌انگیزاند. فریاد کرده، نعره خواهد زد و بر دشمنان خویش غلبه خواهد نمود.
- 14 از زمان قدیم خاموش و ساکت مانده، خودداری نمودم. الاّ ن مثل زنی که می‌زاید، نعره خواهم زد و دم زده، آه خواهم کشید.
- 15 کوهها و تّلاها را خراب کرده، تمامی گیاه آنها را خشک خواهم ساخت و نهرا را جزایر خواهم گردانید و برکه‌ها را خشک خواهم ساخت.
- 16 و کوران را به راهی که ندانسته‌اند رهبری نموده، ایشان را به طریق‌هایی که عارف نیستند هدایت خواهم نمود. ظلمت را پیش ایشان به نور و کجی را به راستی مبدّل خواهم ساخت. این کارها را بجا آورده، ایشان را رها نخواهم نمود.
- 17 آنانی که بر بتهای تراشیده اعتماد دارند و به اصنام ریخته شده می‌گویند که خدایان ما شمايید، به عقب برگردانیده، بسیار

خجل خواهند شد.

18 ای کران بشنوید و ای کوران نظر کنید تا ببینید.

19 کیست که مثل بنده من کور باشد و کیست که کر باشد مثل رسول من که می‌فرستم؟ کیست که کور باشد، مثل مُسَلِّم من و کور مانند بنده خداوند؟

20 چیزهای بسیار می‌بینی اَمَّا نگاه نمی‌داری. گوشها را می‌گشاید لیکن خود نمی‌شنود.

21 خداوند را به خاطر عدل خود پسند آمد که شریعت خویش را تعظیم و تکریم نماید.

22 لیکن اینان قوم غارت و تاراج شده‌اند و جمیع ایشان در حفره‌ها صید شده و در زندانها مخفی گردیده‌اند. ایشان غارت شده و رهاننده‌ای نیست. تاراج گشته و کسی نمی‌گوید که باز ده.

23 کیست در میان شما که به این گوش دهد و توجه نموده، برای زمان آینده بشنود؟

24 کیست که یعقوب را به تاراج و اسرائیل را به غارت تسلیم نمود؟ آیا خداوند نبود که به او گناه ورزیدیم چونکه ایشان به راههای او نخواستند سلوک نمایند و شریعت او را اطاعت ننمودند؟

25 بنابراین حُدت غضب خود و شدّت جنگ را بر ایشان ریخت و آن ایشان را از هر طرف مشتعل ساخت و ندانستند و ایشان را سوزانید اَمَّا تفکّر ننمودند.